

Gaudi-Nagy Tamás
országgyűlési képviselő

Erkezett: 2014. MÁRC 10.

Írásbeli választ igénylő kérdés

Dr. Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok intézni a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumot vezető miniszterhez, mint a tárgyban illetékes minisztérium vezetőjéhez

„Az Alaptörvény Nemzeti Hitvallása szerint is hazánk 1944. március tizenkilencedikén elveszítette állami önrendelkezését, milyen címen állapítják meg a magyar állam felelősségét a holokausztban, ha ez az egyébként kétségtelen szörnyűség a német megszállás után történt?”

címmel.

A benyújtott kérdésemre a választ írásban várom.

Tisztlet Miniszter Úr!

A közelmúltban az interneten közzéttem egy felhívást, mely szerint bármely a magyarságunkat égető társadalmi problémával vagy jelenséggel kapcsolatos kérdést, melyeket a választópolgárnak ugyan közvetlenül nincs lehetősége feltenni az illetékes miniszternek, országgyűlési képviselőként írásbeli kérdés formájában előterjesztem, a miniszteri válaszról pedig tájékoztatom a kérdés beküldőjét. A fentebb megfogalmazott kérdés is a felhívás nyomán érkezett hozzám. A kérdés megválaszolásával kapcsolatban rendelkezésre álló információkat alábbiakban megosztom a Tisztelt Miniszter Úrral.

„Hazánk 1944. március tizenkilencedikén elveszített állami önrendelkezésének visszaálltát 1990. május másodikától, az első szabadon választott népképviselő megalakulásától számítjuk. Ezt a napot tekintjük hazánk új demokráciája és alkotmányos rendje kezdetének” olvasható a Nemzeti Hitvallásban, és valóban: 1944. március 19-én hazánk de facto és megítélésem szerint de jure is elveszítette önrendelkezését, ugyanis az általános és a jogi felfogás szerint sem minősül egy megszállt ország államnak.

A német megszállás komoly csapást mért az ország szuverenitására és alkotmányos intézményeinek működésére. A Margaréta-terv (Margarethe) szerint Szerbia, Horvátország, Szlovákia és Harmadik Birodalom ausztriai területe felől a megszállás elrendelésekor a német csapatok benyomultak az országba, és birtokba vették a fontosabb objektumokat.

A Wehrmacht vezetési törzse 1944. március 19-ére, vasárnapra időzítette a hadművelet végrehajtását. Közvetlenül a megszállást megelőzően v. Horthy Miklós kormányzó Adolf Hitlerrel találkozott Klessheimben, melyen Hitler egy nyilatkozat aláírását kérte, amely szerint közös megegyezés alapján, a kormányzó hozzájárulásával kerül sor a német bevonulásra. Ezt a kormányzó határozottan visszautasította, hangsúlyozva, hogy ez nem felel meg a valóságnak.

Szombathelyi vezérezredes március 18-áról 19-ére virradó éjszaka parancsot adott ki, amely a Honvédség csapatainak a beláthatatlan következményekre való tekintettel megtiltotta a fegyverhasználatot a bevonuló németekkel szemben.

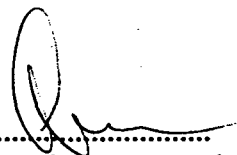
A megszállás következményeként azonnal nagyarányú letartóztatások kezdődtek. Korabeli adatok szerint egy hónap leforgása alatt nagyságrendileg 8000 közéleti személyt vettek őrizetbe a német rendőri szervek. egyes ún. náciellenes politikusokat letartóztattak, egy részüket (pl. gróf Apponyi Györgyöt) Mauthausenbe hurcolták. Ez történt Keresztes-Fischer Ferencel, az Imrédy-, a Teleki-, a Bárdossy-, majd a Kállay-kormány belügyminiszterével is. Minderre úgy került sor március 19-én a koronatanács üléséről távozásban, hogy még a belügyminiszteri posztjáról való felmentése sem következett be. A letartóztatottak között volt Bajcsy-Zsilinszky Endre is, de volt olyan országgyűlési képviselő, akinek bűjkálása miatt a fiát, míg egy másik képviselőnek a háztartási alkalmazottait vették őrizetbe. Ezek az önkényes, minden jogalapot nélkülöző intézkedések egyaránt sújtották a korabeli kormányzó-kormánytámogató (Bánffy Dénes, Laky Dezső, Kállay Miklós stb.), mint az ellenzéki képviselőket (Nagy Ferenc, Horváth Zoltán – ő kivételesen Dachauba került, és ott is halt meg - , Szentiványi Lajos stb.), sőt említést érdemel Rátz Kálmán példája, aki 1939-ben még a nyilasok támogatásával lett országgyűlési képviselő, ő is a mauthauseni koncentrációs táborba került.

Magyarország irányítása Maximilian Weichs vezértábornagy, Greiffenberg altábornagy, Otto Winkelmann és a polgári ügyekben tejhatalommal rendelkező Veessenmayer kezébe került. Korlátozták a gyülekezési jogot, betiltották a politikai pártokat. Sajtócenzúrát vezettek be. Összességében kijelenthető, hogy a Magyar Királyság a szuverenitását nagyrészt elvesztette, a politikai és gazdasági élet területén, valamint a katonai kérdésekben közvetlen külső befolyás alá került.

Ezek után joggal merül fel a kérdés, hogy milyen jogcímen fizetünk évente több milliárd forintot - az idei évben 2,7 milliárdot - azon honfitársaink kárpótlására, akik többsége az elszenvedett sérelmeket a német megszállást követően, és azzal összefüggésben volt kénytelen elszenvedni.

Várom megtisztelő válaszát!

Budapest, 2014. március 10.

.....
dr. Gaudi-Nagy Tamás
Jobbik Magyarországért Mozgalom
frakció tagja